

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

28 maart 2025

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van strafvordering en van de wet
van 5 mei 2014 betreffende de internering,
teneinde ervoor te zorgen dat de gegevens
inzake rechterlijke beslissingen tot internering
gedeeltelijk ontoegankelijk kunnen
worden gemaakt**

(ingediend door de heer Khalil Aouasti c.s.)

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

28 mars 2025

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code d'instruction criminelle
et la loi du 5 mai 2014
relative à l'internement en vue d'établir
une mesure d'inaccessibilité partielle
des informations relatives
aux décisions judiciaires
d'internement**

(déposée par M. Khalil Aouasti et consorts)

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel strekt er in wezen toe tegemoet te komen aan het arrest van het Grondwettelijk Hof van 31 maart 2022 (arrest nr. 52/2022). Het is de bedoeling dat wie te maken heeft gekregen met een rechterlijke beslissing tot internering, onder bepaalde voorwaarden kan verkrijgen dat de hem betreffende gegevens in het strafregister ontoegankelijk worden gemaakt.

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi vise, en substance, à répondre à l'arrêt de la Cour constitutionnelle du 31 mars 2022 (arrêt n° 52/2022) en permettant à la personne ayant fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement d'obtenir l'inaccessibilité des informations contenues dans son casier judiciaire moyennant certaines conditions.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel neemt de tekst over van voorstel DOC 55 2990/001.

1. Herstel in eer en rechten in strafzaken

De vermelding van de strafrechtelijke veroordelingen in het strafregister is geen straf, maar de gevolgen ervan kunnen een even grote weerslag hebben op het leven van de veroordeelde na diens strafbeëindiging.

Zulks komt uiteraard het duidelijkst tot uiting in het doorgaans negatieve gevolg dat dergelijke vermeldingen op het uittreksel uit het strafregister hebben bij het zoeken naar een baan. Het strafrechtelijke verleden van iemand die werd veroordeeld tot een straf die op zijn strafblad wordt vermeld, kan een zware last vormen. Arbeid is nochtans een doeltreffend en soms onontbeerlijk middel om de sociale re-integratie te verwezenlijken en aldus het risico te verlagen dat de veroordeelde na afloop van zijn straf recidiveert.

Het strafrecht bevat instrumenten om de weerslag van het strafblad te beperken. De veroordelingen tot politiestrafen worden in principe na een termijn van drie jaar automatisch uit dat register verwijderd (artikelen 619 en 620 van het Wetboek van strafvordering betreffende de uitwissing van veroordelingen). De andere veroordelingen worden na een termijn van drie jaar automatisch niet langer vermeld op de uittreksels uit het strafregister, althans wanneer ze misdrijven betreffen zoals bedoeld in de artikelen 594, tweede lid, en 595, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering. De vermelding van veroordelingen wegens andere misdrijven wordt stopgezet nadat de kamer van inbeschuldigingstelling herstel in eer en rechten heeft toegekend.

Het herstel in eer en rechten heeft gevolgen die ruimer zijn dan louter de beperking van de toegang tot de

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition reprend le texte de la proposition DOC 55 2990/001.

1. La réhabilitation en matière pénale

L'inscription des condamnations pénales dans le casier judiciaire n'est pas une peine. Pourtant, les effets de cette inscription sont susceptibles d'entraîner des conséquences tout aussi importantes sur la vie de la personne condamnée ayant purgé sa peine.

L'exemple le plus caractéristique est évidemment l'effet généralement négatif que de telles mentions figurant sur les extraits du casier judiciaire produisent dans le cadre de la recherche d'un emploi. Le passé pénal d'une personne qui fut condamnée à une peine figurant sur son casier judiciaire peut constituer un véritable fardeau. Le travail est pourtant un moyen efficace, parfois indispensable, pour assurer la réinsertion sociale et donc la réduction du risque de récidive de la personne qui a purgé sa peine.

Le droit pénal offre des outils pour limiter l'impact du casier judiciaire. Les condamnations à des peines de police sont, en principe, automatiquement effacées de ce registre après un délai de trois ans (articles 619 et 620 du Code d'instruction criminelle – De l'effacement des condamnations). Les autres condamnations cessent d'être mentionnées dans les extraits du casier judiciaire, soit automatiquement pour les infractions visées aux articles 594, alinéa 2, et 595, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, et ce après un délai de trois ans, soit pour les autres infractions, moyennant la réhabilitation par la chambre des mises en accusation.

La réhabilitation, dont la portée ne se restreint pas à la limitation de l'accès aux informations figurant dans

informatie in het strafregister.¹ Een dergelijk herstel kan veroordeelden daadwerkelijk een tweede kans bieden en ervoor zorgen dat zij na het einde van hun straf opnieuw volwaardige burgers worden.²

Het feit dat de beslissingen niet langer worden vermeld op de uittreksels uit het strafregister, hetzij automatisch na een bepaalde termijn, hetzij na herstel in eer en rechten, betekent niet dat zij in het strafregister worden uitgewist. De beslissingen in kwestie blijven echter alleen toegankelijk voor de gerechtelijke en administratieve overheden bedoeld in artikel 593 van het Wetboek van strafvordering.

2. Strafolblad van mensen op wie een rechterlijke beslissing tot internering van toepassing is geweest

In essentie wordt in artikel 9 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering bepaald dat de onderzoeks- of vonnisgerechten een rechterlijke beslissing tot internering kunnen nemen ten aanzien van iemand die een misdaad of wanbedrijf heeft gepleegd waarmee de fysieke of psychische integriteit van derden werd aangetast. Voorwaarde is wel dat de dader op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast, en dat bovendien het gevaar bestaat dat de betrokkene ingevolge zijn geestesstoornis opnieuw dergelijke feiten pleegt.

In artikel 2 van dezelfde wet wordt de internering omschreven als volgt:

“De internering van personen met een geestesstoornis, bedoeld in artikel 9 van deze wet, is een veiligheidsmaatregel die er tegelijkertijd toe strekt de maatschappij te beschermen en ervoor te zorgen dat aan de geïnterneerde persoon de zorg wordt verstrekt die zijn toestand vereist met het oog op zijn re-integratie in de maatschappij.

le casier judiciaire¹, peut constituer un véritable second souffle pour les personnes qui furent condamnées, en leur permettant de “redevenir des citoyens à part entière après avoir purgé leur peine”².

Lorsque des décisions ne sont plus mentionnées dans les extraits du casier judiciaire, soit automatiquement après l'écoulement d'un certain délai, soit après une réhabilitation, elles ne sont pas effacées du casier judiciaire. Toutefois, seules les autorités judiciaires et administratives visées à l'article 593 du Code d'instruction criminelle auront toujours accès aux décisions concernées.

2. Le casier judiciaire des personnes ayant fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement

L'article 9 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement prescrit en substance que lorsqu'une personne a commis un crime ou un délit portant atteinte à l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui, au moment de la décision, est atteinte d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes peut, s'il y a un risque qu'elle commette à nouveau de tels faits en raison de son trouble mental, faire l'objet d'une décision judiciaire d'internement prononcée par les juridictions de jugement ou par les juridictions d'instruction.

L'article 2 de la même loi définit l'internement comme suit:

“L'internement, tel que visé à l'article 9 de la présente loi, de personnes atteintes d'un trouble mental est une mesure de sûreté destinée à la fois à protéger la société et à faire en sorte que soient dispensés à la personne internée les soins requis par son état en vue de sa réinsertion dans la société.

¹ Artikel 634 van het Wetboek van Strafvordering luidt als volgt: “Herstel in eer en rechten doet voor het toekomstige alle gevolgen van de veroordeling ophouden in de persoon van de veroordeelde, onverminderd de rechten door derden verkregen. En met name: Het doet in de persoon van de veroordeelde de onbekwaamheden ophouden die uit de veroordeling zijn voortgevloeid; Het verhindert dat die beslissing als grondslag dient voor de herhaling, een beletsel vormt voor de voorwaardelijke veroordeling of in de uittreksels uit het strafregister of uit het militair stamboek wordt vermeld; Het herstelt de veroordeelde niet in de titels, graden, openbare ambten, bedieningen en betrekkingen die hij door afzetting verloren heeft; Het ontheft hem niet van de onwaardigheid om te erven; Het verhindert noch de rechtsvordering tot echtscheiding of tot scheiding van tafel en bed, noch de rechtsvordering tot schadevergoeding, die op de rechterlijke beslissing gegrond is.”.

² O. Venet, *De l'autre côté du miroir: les obstacles et les remèdes à la stigmatisation*, in V. De Greef en J. Pierret (red.), *Le Casier judiciaire, approches critiques et perspectives*, Brussel, 2011, blz. 205.

¹ L'article 634 du CICR prescrit que: “La réhabilitation fait cesser, pour l'avenir, dans la personne du condamné, tous les effets de la condamnation, sans préjudice des droits acquis aux tiers. Notamment: elle fait cesser dans la personne du condamné les incapacités qui résultaient de la condamnation; elle empêche que cette décision serve de base à la récidive, fasse obstacle à la condamnation conditionnelle ou soit mentionnée dans les extraits du casier judiciaire et du registre matricule militaire; elle ne restitue pas au condamné les titres, grades, fonctions, emplois et offices publics dont il a été destitué; elle ne le relève pas de l'indignité successorale; elle n'empêche ni l'action en divorce ou en séparation de corps, ni l'action en dommages-intérêts fondée sur la décision judiciaire”.

² O. Venet, “De l'autre côté du miroir: les obstacles et les remèdes à la stigmatisation”, in V. De Greef et J. Pierret (dir.), “Le Casier judiciaire, approches critiques et perspectives”, Bruxelles, 2011, p. 205.

Rekening houdend met het veiligheidsrisico en de gezondheid van de geïnterneerde persoon zal hem de nodige zorg aangeboden worden om een menswaardig leven te leiden. Die zorg is gericht op een maximaal haalbare vorm van maatschappelijke re-integratie en verloopt waar aangewezen en mogelijk via een zorgtraject waarin aan de geïnterneerde persoon telkens zorg op maat aangeboden wordt.”

Aangezien internering geen straf is, wordt de duur ervan niet op voorhand vastgelegd. In werkelijkheid hangt die af van de geestelijke-gezondheidstoestand van de geïnterneerde. Pas wanneer die toestand afdoende stabiel is geworden en er geen risico meer bestaat dat de betrokkene misdrijven pleegt, kan hij definitief worden vrijgelaten (art. 66, b), van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering).

Aangezien de rechterlijke beslissingen tot internering in het strafregister worden vermeld (art. 590, eerste lid, 4°, van het Wetboek van strafvordering), belandt de definitief vrijgelaten geïnterneerde in een vergelijkbare situatie als de strafrechtelijk veroordeelde die zijn straf heeft uitgezeten. Zijn internering wordt vermeld in het strafregister; die informatie is toegankelijk voor de door de Koning gemachtigde administratieve overheden (art. 594 van het Wetboek van strafvordering) en zal ook worden vermeld op het uittreksel uit het strafregister dat vereist is om beroepen uit te oefenen die vallen onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderscherming en animatie of begeleiding van minderjarigen (art. 596, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering).³

In tegenstelling tot de strafrechtelijk veroordeelde die zijn straf heeft uitgezeten, beschikt iemand jegens wie een rechterlijke beslissing tot internering werd genomen, echter over geen enkele mogelijkheid om de gegevens in verband met die beslissing ontoegankelijk te maken voor de gemachtigde overheden of om te voorkomen dat ze worden vermeld op de uittreksels uit het strafregister die bestemd zijn voor derden (bijvoorbeeld voor werkgevers, met het oog op het uitoefenen van beroepen die contact met minderjarigen behelzen).

³ De rechterlijke beslissingen tot internering worden daarentegen niet vermeld op het uittreksel uit het strafregister dat zonder bijzondere reden kan worden afgeleverd aan de natuurlijke of rechtspersonen (art. 595, eerste lid, 2°) en evenmin op het uittreksel uit het strafregister dat vereist is voor bepaalde gereglementeerde beroepen die niet vallen onder "opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderscherming, animatie of begeleiding van minderjarigen" (art. 596, eerste lid).

Compte tenu du risque pour la sécurité et de l'état de santé de la personne internée, celle-ci se verra proposer les soins dont elle a besoin pour mener une vie conforme à la dignité humaine. Ces soins doivent permettre à la personne internée de se réinsérer le mieux possible dans la société et sont dispensés – lorsque cela est indiqué et réalisable – par le biais d'un trajet de soins de manière à être adaptés à la personne internée.”

L'internement n'étant pas une peine, sa durée n'est pas fixée au préalable. Elle dépend, en réalité, de l'état de santé mentale de la personne internée. Ce n'est que si cet état de santé mentale est suffisamment stabilisé et qu'il n'y a plus de risque qu'elle commette des infractions, qu'elle pourra être définitivement libérée (article 66, b), de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement).

Étant donné que les décisions judiciaires d'internement figurent dans le casier judiciaire (article 590, alinéa 1er, 4°, du CICR), la personne internée, libérée définitivement, se trouve dans une situation similaire à celle de la personne condamnée pénalement qui a purgé sa peine. Son internement est mentionné dans le casier judiciaire et cette information sera accessible aux administrations autorisées par le Roi (article 594 du CICR), et figurera sur l'extrait du casier judiciaire exigé pour les professions qui relèvent de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs (article 596, alinéa 2, du CICR).³

Or, contrairement à la personne condamnée pénalement et qui a purgé sa peine, la personne qui a fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement ne dispose d'aucune possibilité de rendre inaccessibles les informations en lien avec cette décision aux administrations habilitées ou de les masquer des extraits du casier judiciaire à communiquer à des tiers (par exemple aux employeurs dans le cadre de professions en contact avec les mineurs).

³ Par contre, les décisions judiciaires d'internement ne sont pas reprises sur l'extrait du casier judiciaire qui peut être délivré aux personnes physiques ou morales sans motif particulier (article 595, alinéa 1er, 2°) ou sur l'extrait du casier judiciaire qui est requis pour certaines professions réglementées qui ne relèvent pas de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs (article 596, alinéa 1er).

In een arrest van 31 maart 2022 betreffende een prejudiciële vraag aangaande artikel 621 van het Wetboek van strafvordering heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat een dergelijk verschil in behandeling met betrekking tot het genot van het recht op inachtneming van de persoonlijke levenssfeer niet gerechtvaardigd is en bijgevolg de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet schendt.⁴

Het Grondwettelijk Hof heeft de wetgever derhalve aangespoord om “te voorzien in een regeling waardoor de persoon die werd geïnterneerd, onder bepaalde voorwaarden kan vragen dat de beslissingen tot internering niet meer worden vermeld in de uittreksels uit het strafregister, noch toegankelijk worden gemaakt voor de in artikel 594 van het Wetboek van strafvordering bedoelde administratieve overheden” (blz. 12-13 van het arrest).

Dit wetsvoorstel strekt er derhalve toe tegemoet te komen aan dat arrest van 31 maart 2022 en beoogt het mogelijk te maken dat iemand die te maken heeft gekregen met een rechterlijke beslissing tot internering, onder bepaalde voorwaarden kan verkrijgen dat de hem betreffende gegevens in het strafregister ontoegankelijk worden gemaakt.

Zoals het Grondwettelijk Hof voorstelt, hebben de indieners van dit wetsvoorstel inspiratie geput uit de procedure inzake het herstel in eer en rechten (art. 621 e.v. van het Wetboek van strafvordering, betreffende het herstel in eer en rechten in strafzaken), met weglating van de bepalingen die wegens de specifieke kenmerken van de rechterlijke beslissing tot internering niet toepasbaar zijn.

Er worden in strikte voorwaarden in uitzicht gesteld, teneinde zich ervan te kunnen vergewissen dat diegene die gebruik zou maken van de via dit wetsvoorstel ingestelde mogelijkheid tot de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering, niet langer een gevaar voor de samenleving vormt. Ook dergelijke daders hebben er recht op dat hun verleden minstens gedeeltelijk wordt vergeten.

Dankzij dit wetsvoorstel zou er dus een einde komen aan een volstrekt ongerechtvaardigd verschil in behandeling. Toch zijn de indieners zich ervan bewust dat daarnaast het herstel in eer en rechten in strafzaken omvattender en diepgaander zou moeten worden hervormd, teneinde de toegang ertoe te vergemakkelijken en rekening te houden met de gebruiken die in het veld zijn ontstaan.

⁴ Arrest nr. 52/2022 van 31 maart 2022, rolnummer 7549.

Dans un arrêt du 31 mars 2022⁴ rendu sur une question préjudicielle relative à l'article 621 du Code d'instruction criminelle, la Cour constitutionnelle a jugé qu'une telle différence de traitement concernant le bénéfice du droit au respect à la vie privée n'était pas justifiable et violait, en conséquence, les articles 10, 11 et 22 de la Constitution.

Le législateur a donc été invité à mettre en place un régime permettant à la personne qui a été internée “de demander, sous certaines conditions, que les décisions d'internement ne soient plus mentionnées dans les extraits du casier judiciaire ni rendues accessibles aux autorités administratives visées à l'article 594 du Code d'instruction criminelle” (Arrêt n° 52/2022 du 31 mars 2022, p. 14).

La présente proposition de loi vise dès lors à répondre à cet arrêt du 31 mars 2022 en permettant à la personne ayant fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement d'obtenir l'inaccessibilité des informations contenues dans son casier judiciaire moyennant certaines conditions.

Comme le propose la Cour constitutionnelle, les auteurs de la présente proposition de loi se sont inspirés de la procédure en réhabilitation (Articles 621 et svts du CICR – De la réhabilitation en matière pénale), tout en écartant les dispositions inapplicables eu égard aux spécificités de la décision judiciaire d'internement.

Des conditions strictes ont été prévues afin de s'assurer que la personne qui bénéficie d'une mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement mise en place par la présente proposition de loi, ne constitue plus un danger pour la société. Cette personne mérite également de bénéficier du droit à ce que son passé soit oublié, du moins en partie.

Si la présente proposition de loi permet donc de mettre fin à une différence de traitement injustifiée, leurs auteurs demeurent toutefois conscients que la matière de la réhabilitation pénale mériterait également de faire l'objet d'une réforme globale et approfondie, afin de rendre son accès plus aisé et de prendre en compte les usages déduits de la pratique.

⁴ Arrêt n° 52/2022 du 31 mars 2022, numéro du rôle: 7549.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Deze bepaling behoeft geen toelichting.

Art. 2

Ter herinnering: de voorgestelde maatregel is niet van toepassing op strafrechtelijk veroordeelden. Derhalve wordt voorgesteld om deze maatregel niet “herstel in eer en rechten” te noemen, maar te verwijzen naar de doelstelling ervan, namelijk de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering ontoegankelijk maken. De regeling zou daarom “maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering” worden genoemd.

Het substantief “ontoegankelijkheid” wordt gecombineerd met het adjectief “gedeeltelijk”, aangezien bepaalde overheden, onder meer binnen het gerecht, wel steeds toegang zouden hebben tot de gegevens betreffende de rechterlijke beslissingen tot internering.

Art. 3

Het eerste lid strekt ertoe diegenen op wie een rechterlijke beslissing tot internering van toepassing is geweest, het recht te geven te verzoeken om een maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering.

Het tweede lid behelst de gevolgen van de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering.

Art. 4

Deze bepaling is geïnspireerd op het bestaande artikel 623 van het Wetboek van strafvordering.

De verwijzing naar artikel 489ter van het Strafwetboek werd weggelaten, aangezien dat artikel niet toepasbaar is op mensen jegens wie een rechterlijke beslissing tot internering werd genomen.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Cette disposition n'appelle pas de commentaire.

Art. 2

Pour rappel, la mesure proposée ne concernant pas des personnes condamnées pénalement, il est donc proposé de ne pas appeler cette mesure “réhabilitation”, mais de faire référence à son objectif qui est de rendre inaccessibles les informations relatives aux décisions judiciaires d'internement. Le mécanisme est donc appelé “mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement”.

L'inaccessibilité est qualifiée de partielle dès lors que certaines autorités, dont les autorités judiciaires, auront en toute hypothèse accès aux informations concernant les décisions judiciaires d'internement.

Art. 3

L'alinéa 1er établit le droit des personnes ayant fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement de solliciter la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement.

L'alinéa 2 indique les effets de la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement.

Art. 4

Cette disposition s'inspire de l'article 623 actuel du Code d'instruction criminelle.

La référence à l'article 489ter du Code pénal, inapplicable aux personnes ayant fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement, a été supprimée.

Art. 5

Naar het voorbeeld van de bepalingen inzake het herstel in eer en rechten zou ook een proeftijd gelden voor de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering.

De duur van die proeftijd zou worden bepaald volgens dezelfde criteria als die voor het herstel in eer en rechten. De vereisten inzake goed gedrag en vaste woonst gedurende de proeftijd (art. 624 van het Wetboek van strafvordering) werden overgenomen.

Daarentegen zou niet worden vereist dat de verzoeker “blijk moet hebben gegeven van verbetering”. Een dergelijke morele eis is immers moeilijk toepasbaar op mensen van wie werd geoordeeld dat zij niet verantwoordelijk waren voor hun daden. Men kan moeilijk verlangen dat iemand spijt heeft van feiten die werden gepleegd terwijl hij psychisch gestoord was.

Art. 6

Dit artikel strekt ertoe de start van de proeftijd te bepalen. Het is geïnspireerd op artikel 625 van het Wetboek van strafvordering.

Art. 7

Dit artikel strekt ertoe de minimale duur van de proeftijd te bepalen. Het is geïnspireerd op artikel 626 van het Wetboek van strafvordering.

Art. 8

Het is de bedoeling om in deze bepaling de inhoud van artikel 627 van het Wetboek van strafvordering over te nemen. Die inhoud werd bevattelijker geformuleerd.

Art. 9 tot 14

Deze artikelen strekken tot bepaling van de rechtsgang voor het verkrijgen van de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering.

Die procedure zou gelijken op de procedure met het oog op het herstel in eer en rechten, ingesteld bij de artikelen 628 tot 633 van het Wetboek van strafvordering.

Art. 5

À l’instar de ce qui est prévu pour la réhabilitation, la mesure d’inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d’internement est subordonnée à un temps d’épreuve.

La durée de ce temps d’épreuve est déterminée selon les mêmes critères que pour la réhabilitation. Les exigences en matière de bonne conduite et de résidence certaine durant le temps d’épreuve ont été reprises (article 624 du CICR).

En revanche, il n’est pas exigé que le requérant ait fait preuve d’amendement. En effet, cette exigence “morale” s’applique difficilement à l’égard des personnes qui ont été jugées irresponsables de leurs actes. On peut difficilement exiger d’une personne qu’elle se repente de faits commis sous l’empire d’un trouble mental.

Art. 6

Cette disposition fixe le point de départ du temps d’épreuve. Elle s’inspire de l’article 625 du Code d’instruction criminelle.

Art. 7

Cette disposition détermine la durée minimale du temps d’épreuve. Il s’inspire de l’article 626 du Code d’instruction criminelle.

Art. 8

Cette disposition reprend le contenu de l’article 627 du CICR. La rédaction a été rendue plus lisible.

Art. 9 à 14

Ces dispositions prévoient le déroulement de la procédure visant à obtenir la mesure d’inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d’internement.

Cette procédure est similaire à la procédure de réhabilitation établie par les articles 628 à 633 du Code d’instruction criminelle.

Het verzoek moet worden ingediend bij de procureur des Konings. Die stelt een dossier samen voor de procureur-generaal, die dat dossier vervolgens aan de kamer van inbeschuldigingstelling bezorgt.

Indien de feiten waarvoor de verzoeker werd geïnterneerd, misdrijven betreffen die een schending van de seksuele integriteit, van het recht op seksuele zelfbeschikking of van de goede zeden inhouden, moet het dossier het advies omvatten van een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.

Art. 15

Dit artikel beoogt de lijst van de gegevens die overeenkomstig artikel 590 van het Wetboek van strafvordering worden opgenomen in het strafregister, aan te vullen met de arresten waarmee, op grond van het in de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering in te voegen nieuwe artikel 80/1, wordt overgegaan tot het nemen van de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering.

Zodra die maatregel zou zijn opgelegd, zouden alleen de in artikel 593 van het Wetboek van strafvordering vermelde overheden toegang krijgen tot de voor hen relevante gegevens in het strafregister.

De gemachtigde overheden zouden daarentegen geen kennis kunnen nemen van die gegevens en die informatie zou ook niet worden vermeld op de uittreksels uit het strafregister.

Art. 16

Dit artikel strekt ertoe een 7° toe te voegen aan de lijst van uitzonderingen op de in artikel 594 van het Strafwetboek bedoelde toegang tot het strafregister door overheden die daartoe door de Koning zijn gemachtigd. De bijkomende uitzondering betreft de rechterlijke beslissingen tot internering waaromtrent de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake dergelijke beslissingen werd genomen, op grond van het in de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering in te voegen nieuwe artikel 80/1.

Art. 17

Overeenkomstig het bepaalde onder 2° van artikel 595, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering, mogen thans “maatregelen getroffen ten aanzien van abnormalen

La requête doit être introduite devant le procureur du Roi qui constitue le dossier au profit du procureur général qui le soumet à son tour à la Chambre des mises en accusation.

Si les faits pour lesquels le requérant a été interné concernent des infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, au droit à l'autodétermination sexuelle et aux bonnes mœurs, le dossier doit contenir l'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.

Art. 15

Cette disposition ajoute à la liste des informations reprises dans le casier judiciaire prévu à l'article 590 du CICR, les arrêts prononçant la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement en vertu du nouvel article 80/1 inséré dans la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement.

Ainsi, une fois cette mesure prononcée, seules les autorités autorisées conformément à l'article 593 du CICR auront accès aux informations qui les concernent dans le casier judiciaire.

Les administrations habilitées ne pourront en prendre connaissance et ces informations ne figureront pas sur les extraits des casiers judiciaires.

Art. 16

Cette disposition ajoute à la liste des exceptions concernant l'accès des administrations habilitées par le Roi aux informations du casier judiciaire prévu à l'article 594, un point 7° concernant les décisions judiciaires d'internement ayant fait l'objet de la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement en vertu du nouvel article 80/1 inséré dans la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement.

Art. 17

L'article 595, alinéa 1er, 2°, du CICR, dans sa version actuelle, exclut des extraits de casier judiciaire dit modèle I, les “2° des mesures prises à l'égard des anormaux

op grond van de wet van 1 juli 1964” niet worden vermeld op de uittreksels uit het strafregister volgens het zogenoemde model I. Die wet van 1964 werd echter vervangen door de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, zonder echter – expliciet – te zijn opgeheven.

Via de voorgestelde wijziging wordt beoogd de terminologie aan te passen en bovendien te verwijzen naar voormelde wet van 5 mei 2014. Voorts heeft de wijziging betrekking op de arresten waarmee wordt overgegaan tot de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering, alsook op de beslissingen die overeenkomstig artikel 590 van het Wetboek van strafvordering niet op de uittreksels uit het strafregister mogen worden vermeld.

Art. 18

Artikel 18 strekt tot toevoeging van een lid aan artikel 596 van het Wetboek van strafvordering. Het is de bedoeling te voorkomen dat op de in dat artikel bedoelde uittreksels uit het strafregister de gegevens worden vermeld die de rechterlijke beslissingen tot internering betreffen, wanneer met betrekking tot die beslissingen de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering werd genomen, overeenkomstig het nieuwe artikel 80/1 van de wet van 5 mei 2014. Ook de arresten tot oplegging van die gedeeltelijke ontoegankelijkheid mogen niet worden vermeld op de uittreksels in kwestie.

par application de la loi du 1er juillet 1964”. Or, cette loi a été remplacée par la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, sans l'abroger, en tout cas explicitement.

La modification proposée vise donc à adapter la terminologie en faisant également référence à cette loi du 5 mai 2014 et vise, en outre, les arrêts prononçant la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement et aux décisions exclues des extraits de casiers judiciaires visées par l'article 595 précité.

Art. 18

L'article 18 ajoute un alinéa à l'article 596 du CICR, afin d'empêcher que ne figurent sur les extraits de casier judiciaire visés par cette disposition, les informations relatives aux décisions judiciaires d'internement ayant fait l'objet de la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement en vertu du nouvel article 80/1 inséré dans la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement et les arrêts prononçant la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement.

M. Khalil Aouasti (PS)
 Caroline Désir (PS)
 Pierre-Yves Dermagne (PS)
 Lydia Mutyebele Ngoi (PS)

WETSVOORSTEL**HOOFDSTUK 1****Inleidende bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014
betreffende de internering****Art. 2**

In de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering wordt na artikel 80 een Titel VI/1 ingevoegd, met als opschrift “De maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering”.

Art. 3

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/1. Elke persoon op wie een rechterlijke beslissing tot internering van toepassing is geweest, kan verzoeken om een maatregel met het oog op de ontoegankelijkheid van de in het strafregister opgenomen gegevens inzake die beslissing, alsook inzake de beslissingen tot toekenning of herroeping van de invrijheidstelling op proef of de vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of overlevering, en tot definitieve invrijheidstelling.

Wanneer een dergelijke maatregel wordt toegekend, zijn de gegevens inzake de beslissingen bedoeld in het eerste lid ontoegankelijk overeenkomstig de artikelen 594, eerste lid, 7°, 595, eerste lid, 2°, en 596, derde lid, van het Wetboek van strafvordering.”

PROPOSITION DE LOI**CHAPITRE 1ER****Disposition introductive****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2**Modifications de la loi du 5 mai 2014
relative à l'internement****Art. 2**

Dans la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, après l'article 80, il est inséré un Titre VI/1 intitulé “De la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement”.

Art. 3

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/1, rédigé comme suit:

“Art. 80/1. Toute personne ayant fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement peut demander de rendre inaccessibles les informations relatives à cette décision ainsi qu'aux décisions d'octroi ou de révocation de la libération à l'essai ou de la libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou en vue de la remise, et de libération définitive contenues dans le Casier judiciaire.

Lorsqu'une telle mesure est accordée, les informations relatives aux décisions visées à l'alinéa 1er sont inaccessibles conformément aux articles 594, alinéa 1er, 7°, 595, alinéa 1er, 2° et 596, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle.”

Art. 4

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/2. De verzoeker moet voldaan hebben aan de in het vonnis bepaalde verplichting tot teruggave, schadevergoeding en betaling van kosten.

Het hof van beroep dat over het verzoek tot de maatregel bedoeld in artikel 80/1 moet beslissen, kan de veroordeelde evenwel van deze voorwaarde ontslaan indien die aantoonst dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om aan de verplichtingen te voldoen, hetzij wegens zijn onvermogen, hetzij wegens enig ander feit waaraan hij geen schuld heeft. Het hof kan in dat geval, onverminderd de rechten van de schuldeisers, ook het gedeelte bepalen van de teruggave, de schadevergoeding, de gerechtskosten en het passief dat de veroordeelde moet hebben voldaan alvorens hem herstel in eer en rechten kan worden toegestaan.”

Art. 5

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/3. De maatregel bedoeld in artikel 80/1 is afhankelijk van een proeftijd tijdens welke de verzoeker in België of in het buitenland een vaste verblijfplaats moet hebben gehad en blijkt moet hebben gegeven van goed gedrag.

Het hof van beroep moet bij zijn beoordeling inzonderheid rekening houden met de moeite die de verzoeker heeft gedaan om de uit de misdrijven voortvloeiende schade die niet gerechtelijk mocht zijn vastgesteld, te herstellen.”

Art. 6

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/4. De proeftijd, die voortduurt tot de dag waarop de beslissing tot de maatregel bedoeld bij artikel 80/1 wordt gewezen, loopt van de dag van de invrijheidstelling op proef, mits de definitieve invrijheidstelling verkregen is ten tijde van het indienen van de aanvraag.”

Art. 4

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/2, rédigé comme suit:

“Art. 80/2. Le requérant doit être libéré des restitutions, des dommages-intérêts et des frais auxquels il a été condamné.

Toutefois, la cour d'appel appelée à statuer sur la demande de la mesure visée à l'article 80/1 peut affranchir de ces conditions le condamné qui justifie s'être trouvé dans l'impossibilité de se libérer, soit en raison de son indigence, soit en raison de toute autre cause qui ne lui est pas imputable. Elle peut aussi, dans ce cas et sans préjudice des droits des créanciers, fixer la partie des restitutions, des dommages-intérêts, des frais de justice et du passif dont le condamné doit être libéré avant qu'il puisse être admis à la réhabilitation.”

Art. 5

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/3, rédigé comme suit:

“Art. 80/3. La mesure visée à l'article 80/1 est subordonnée à un temps d'épreuve au cours duquel le requérant doit avoir eu une résidence certaine en Belgique ou à l'étranger et avoir été de bonne conduite.

La cour d'appel doit notamment tenir compte, dans son appréciation, des efforts effectués par le requérant pour réparer les dommages résultant des infractions, qui n'auraient pas été établis judiciairement.”

Art. 6

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/4, rédigé comme suit:

“Art. 80/4. Le temps d'épreuve, qui se prolonge jusqu'à la décision prononçant la mesure visée à l'article 80/1, prend cours à compter du jour de la libération à l'essai à condition que la libération définitive soit acquise au moment de l'introduction de la demande.”

Art. 7

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/5. De minimumduur van de proeftijd is bepaald op drie jaar voor de rechterlijke beslissingen tot internering wegens misdrijven die zouden hebben geleid tot politiestraffen of correctionele straffen die een gevangenisstraf van vijf jaar niet te boven gaan indien de voorwaarden van artikel 9 niet waren vervuld.

De minimumduur van de proeftijd is bepaald op vijf jaar voor de rechterlijke beslissingen tot internering wegens misdrijven die zouden hebben geleid tot politiestraffen of correctionele straffen die een gevangenisstraf van vijf jaar te boven gaan indien de voorwaarden van artikel 9 niet waren vervuld.”

Art. 8

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/6. Het hof van beroep kan beslissen dat de veroordelingen tot politiestraffen, tot correctionele geldboeten of tot correctionele hoofdgevangenisstraffen van ten hoogste één maand geen beletsel vormen voor de beslissing bedoeld in artikel 80/1, wanneer zij een overtreding betreffen bedoeld:

1° in de artikelen 242, 263, 283, 285, 294, 295, tweede lid, 361, 362, 419, 420, 421, 422 en 519 van het Strafwetboek;

2° in de artikelen 333 en 334 van hetzelfde Wetboek, die betrekking hebben op gevallen van nalatigheid;

3° bij bijzondere wetten en verordeningen.”

Art. 9

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/7 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/7. De verzoeker richt zijn aanvraag tot het verkrijgen van de maatregel bedoeld in artikel 80/1 aan de procureur des Konings van het arrondissement waarin hij verblijft, onder opgave van de rechterlijke beslissingen tot internering waarop de aanvraag betrekking heeft en van de plaatsen waar hij gedurende de proeftijd verbleven heeft.

Art. 7

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/5, rédigé comme suit:

“Art. 80/5. La durée minimum du temps d'épreuve est de trois années pour les décisions judiciaires d'internement fondées sur des infractions qui auraient conduit à des peines de police ou à des peines correctionnelles n'excédant pas un emprisonnement de cinq ans si les conditions de l'article 9 n'avaient pas été remplies.

La durée minimum du temps d'épreuve est de cinq années pour les décisions judiciaires d'internement fondées sur des infractions qui auraient conduit à des peines de police ou à des peines correctionnelles excédant un emprisonnement de cinq ans si les conditions de l'article 9 n'avaient pas été remplies.”

Art. 8

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/6, rédigé comme suit:

“Art. 80/6. La cour d'appel peut décider que les condamnations à des peines de police, à des peines d'amende correctionnelle ou à des peines d'emprisonnement correctionnel principal ne dépassant pas un mois, ne font pas obstacle à la décision visée à l'article 80/1 lorsqu'elles concernent une infraction prévue:

1° aux articles 242, 263, 283, 285, 294, 295, alinéa 2, 361, 362, 419, 420, 421, 422 et 519 du Code pénal;

2° aux articles 333 et 334 du même Code en tant qu'ils se rapportent au cas de négligence;

3° par les lois et règlements particuliers.”

Art. 9

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/7, rédigé comme suit:

“Art. 80/7. Le requérant adresse la demande pour obtenir la mesure visée à l'article 80/1 au procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel il réside, en lui faisant connaître les décisions d'internement judiciaire que vise la demande et les lieux où il a résidé pendant le délai d'épreuve.

Wanneer de verzoeker in het buitenland verblijft, wordt de aanvraag gericht aan de procureur des Konings van het arrondissement Brussel.

De aanvraag kan ten vroegste één jaar vóór het verstrijken van de in artikel 80/5 bedoelde termijn worden ingediend.”

Art. 10

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/8. § 1. Wanneer de verzoeker een natuurlijke persoon is, laat de procureur des Konings zich het volgende bezorgen:

1° een uittreksel uit het strafregister van de verzoeker;

2° een voor eensluidend verklaard uittreksel uit alle arresten en vonnissen in strafzaken die de verzoeker betreffen;

3° een uittreksel uit het moraliteitsregister van de verzoeker gehouden tijdens de uitvoering van de vrijheidsstraffen of de maatregelen van vrijheidsbeneming die hij heeft ondergaan;

4° de verklaringen van de burgemeesters van de gemeenten waar hij gedurende de proeftijd heeft verbleven, betreffende het tijdstip en de duur van zijn verblijf in elke gemeente, zijn beroepsarbeid, zijn middelen van bestaan en zijn gedrag gedurende die tijd.

De in het eerste lid bedoelde uittreksels vermelden, naast de juiste aard van de feiten en de uitgesproken straffen of maatregelen, iedere veroordeling tot teruggave, tot schadevergoeding jegens een burgerlijke partij en tot de proceskosten.

§ 2. De procureur des Konings wint ambtshalve of op verzoek van de procureur-generaal alle nodig geachte inlichtingen in. Hij zendt het dossier van de rechtspleging en zijn advies aan de procureur-generaal.

Indien de feiten bedoeld bij artikel 9, § 1, die zijn welke worden bedoeld in de artikelen 417/5 tot 417/63 van het Strafwetboek, bevat het dossier het advies van een dienst die gespecialiseerd is in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.”

Lorsqu'il réside à l'étranger, la demande est adressée au procureur du Roi de l'arrondissement de Bruxelles.

La demande ne pourra être adressée plus d'un an avant l'expiration du délai visé par l'article 80/5.”

Art. 10

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/8, rédigé comme suit:

“Art. 80/8. § 1er. Lorsque le requérant est une personne physique, le procureur du Roi se fait délivrer:

1° un extrait du Casier judiciaire du requérant;

2° un extrait certifié conforme de tous les arrêts et jugements en matière répressive qui concernent le requérant;

3° un extrait du registre de comptabilité morale du requérant tenu pendant l'exécution des peines ou mesures privatives de liberté qu'il a subies;

4° les attestations des bourgmestres des communes où le requérant a résidé pendant le délai d'épreuve, faisant connaître l'époque et la durée de sa résidence dans chaque commune, son activité professionnelle, ses moyens de subsistance et sa conduite pendant le même temps.

Les extraits visés à l'alinéa 1er mentionnent, outre la nature précise des faits et les peines ou mesures prononcées, toute condamnation à des restitutions, à des dommages-intérêts envers une partie civile et aux frais de l'instance.

§ 2. Le procureur du Roi prend d'office ou à la demande du procureur général toutes informations jugées nécessaires. Il transmet le dossier de la procédure avec son avis au procureur général.

Si les faits visés à l'article 9, § 1er, sont ceux visés aux articles 417/5 à 417/63 du Code pénal, le dossier contient l'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.”

Art. 11

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/9 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/9. Binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag legt de procureur-generaal het dossier van de rechtspleging voor aan de kamer van inbeschuldigingstelling die binnen één maand de zaak behandelt en beslist met gesloten deuren.

Oordeelt de procureur-generaal dat het verschijnen van de verzoeker niet onontbeerlijk is en dat er grond bestaat om de aanvraag in te willigen, dan kan het hof van beroep zonder verdere formaliteiten de beslissing bedoeld in artikel 80/1 nemen.

In de overige gevallen worden de procureur-generaal, de verzoeker en zijn raadsman gehoord.

Het dossier wordt gedurende ten minste vijf dagen ter beschikking gesteld van de verzoeker en van diens raadsman.

De verzoeker verschijnt op een dagvaarding die hem door de procureur-generaal ten minste acht vrije dagen vóór de vastgestelde dag wordt gedaan.

Oordeelt het hof van beroep, na de verschijning, dat een onderzoek nodig is, dan bepaalt het de feiten waarop dit moet slaan, wijst het de getuigen aan en stelt het een dag vast voor hun verhoor.

Dadelijk na het verhoor van de getuigen worden de procureur-generaal, de verzoeker en zijn raadsman opnieuw gehoord.

De getuigen worden opgeroepen door de zorg van de procureur-generaal. Hun verschijning, verhoor en vergoedingen worden geregeld als voor de getuigen in correctionele zaken.

De verzoeker moet verschijnen op elke terechtzitting, behalve op die waarop het arrest wordt uitgesproken. De verzoeker die een natuurlijke persoon is, verschijnt in persoon.

Indien hij niet verschijnt zonder een wettige reden van verschoning aan te voeren, wijst het hof van beroep zijn aanvraag af.

Voert hij een dergelijke reden wel aan, dan zet het hof van beroep, na de raadsman te hebben gehoord, de behandeling van de zaak voort of stelt deze uit.”

Art. 11

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/9, rédigé comme suit:

“Art. 80/9. Dans les deux mois de la réception de la requête, le procureur général soumet le dossier de la procédure à la chambre des mises en accusation qui procède et statue à huis clos dans le mois.

Si le procureur général estime que la comparution du requérant n'est pas indispensable et qu'il y a lieu de faire droit à la demande, la cour d'appel peut adopter la décision visée à l'article 80/1 sans autres formalités.

Dans les autres cas, le procureur général, le requérant et son conseil sont entendus.

Le dossier est mis à la disposition du requérant et de son conseil pendant cinq jours au moins.

Le requérant comparaît sur citation donnée par le procureur général au moins huit jours francs avant la date fixée.

Si après la comparution, la cour d'appel juge une enquête nécessaire, elle indique les faits sur lesquels celle-ci portera, désigne les témoins et fixe le jour pour l'audition de ceux-ci.

Immédiatement après l'audition des témoins, le procureur général, le requérant et son conseil sont entendus à nouveau.

Les témoins sont appelés à la diligence du procureur général. Leur comparution, leur audition et leurs indemnités seront réglées comme celles des témoins en matière correctionnelle.

Le requérant doit comparaître à chaque audience sauf à celle où l'arrêt est prononcé. Le requérant qui est une personne physique comparaît en personne.

S'il fait défaut sans justifier d'une excuse légitime, la cour d'appel rejette la demande.

S'il justifie de pareille excuse, la cour d'appel passe outre, après audition du conseil, ou remet la cause.”

Art. 12

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/10 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/10. Indien het hof van beroep de aanvraag afwijst, mag deze pas worden hernieuwd na verloop van twee jaren na de dagtekening van het arrest. In het afwijzend arrest mag het hof een kortere termijn stellen, behalve wanneer het verzoek geweigerd wordt wegens een gebrek aan goed gedrag.

Indien het hof van beroep de beslissing bedoeld in artikel 80/1 verleent, wordt het arrest door de zorg van de procureur-generaal ten uitvoer gelegd.”

Art. 13

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/11 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/11. Van de beslissing bedoeld in artikel 80/1 wordt melding gemaakt op de kant van de eindarresten of -vonnissen waarvoor ze wordt verleend; een uittreksel uit het arrest wordt gezonden aan de minister van Justitie, aan de procureur des Konings die verslag heeft gedaan en aan de burgemeester van de gemeente waar de verzoeker zijn woonplaats heeft.

De verzoeker kan zich een uitgifte van het arrest waarbij de beslissing bedoeld in artikel 80/1 wordt uitgesproken, doen bezorgen.”

Art. 14

In voornoemde Titel VI/1 wordt een artikel 80/12 ingevoegd, luidende:

“Art. 80/12. De kosten van de rechtspleging bedoeld in deze titel komen ten laste van de verzoeker. Zij worden geregeld zoals in correctionele zaken.

De griffier van het hof van beroep stelt de verzoeker bij een ter post aangetekende brief in kennis van het bedrag van de procedurekosten, waarbij aan betrokkene wordt gevraagd daarvan binnen twee maanden na de uitspraak ter griffie betaling te doen.

Een kopie van de kwitantie wordt bij het dossier gevoegd en het arrest wordt vervolgens ten uitvoer gelegd overeenkomstig artikel 631, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering.”

Art. 12

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/10, rédigé comme suit:

“Art. 80/10. Si la cour d'appel rejette la demande, celle-ci ne peut être renouvelée avant l'expiration de deux années à compter de la date de l'arrêt. Sauf si la demande est refusée pour défaut de bonne conduite, la cour peut dans l'arrêt de rejet fixer un délai plus court.

Si la cour d'appel adopte la décision visée à l'article 80/1, l'arrêt est exécuté à la diligence du procureur général.”

Art. 13

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/11, rédigé comme suit:

“Art. 80/11. Mention de la décision visée à l'article 80/1 est faite en marge des arrêts ou jugements définitifs pour lesquels elle est accordée; un extrait de l'arrêt est adressé au ministre de la Justice, au procureur du Roi qui a fait rapport et au bourgmestre de la commune où le requérant est domicilié.

Le requérant peut se faire délivrer une expédition de l'arrêt prononçant la décision visée à l'article 80/1.”

Art. 14

Dans le Titre VI/1 précité, il est inséré un article 80/12, rédigé comme suit:

“Art. 80/12. Les frais de la procédure prévus dans le présent titre sont à charge du requérant. Ils sont réglés comme en matière correctionnelle.

Par lettre recommandée à la poste, le greffier de la cour d'appel avise le requérant du montant des frais de la procédure et l'invite à les verser au greffe dans les deux mois du prononcé.

Copie de la quittance est jointe au dossier et l'arrêt est alors exécuté comme dit à l'article 631, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle.”

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van het Wetboek van strafvordering

Art. 15

Artikel 590, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 mei 2024, wordt aangevuld met een 21°, luidende:

“21° de arresten waarmee op grond van artikel 80/1 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering wordt overgegaan tot het nemen van de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering.”

Art. 16

Artikel 594, eerste lid, van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld een 7°, luidende:

“7° de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 2°, die het voorwerp hebben uitgemaakt van de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake rechterlijke beslissingen tot internering die werd genomen op grond van artikel 80/1 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, en de arresten waarbij die maatregel werd uitgesproken.”

Art. 17

In artikel 595, eerste lid, van hetzelfde Wetboek wordt de bepaling onder 2° vervangen door:

“2° de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 4°, de maatregelen getroffen ten aanzien van abnormaal op grond van de wet van 1 juli 1964 en de arresten waarmee de maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de gegevens inzake de rechterlijke beslissingen tot internering werd genomen op grond van artikel 80/1 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering;”

Art. 18

In artikel 596 van hetzelfde Wetboek wordt, tussen het tweede en het derde lid, een lid ingevoegd, luidende:

“Het tweede lid is niet van toepassing op de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 4°, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een maatregel met het oog op de gedeeltelijke ontoegankelijkheid van de

CHAPITRE 3

Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 15

L'article 590, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, modifié en dernier lieu par la loi du 16 mai 2024, est complété par un 21°, rédigé comme suit:

“21° les arrêts prononçant la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement visée à l'article 80/1 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement.”

Art. 16

L'article 594, alinéa 1er, du même Code, est complété par un 7°, rédigé comme suit:

“7° des décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 2°, ayant fait l'objet de la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement en vertu de l'article 80/1 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement et les arrêts prononçant cette mesure.”

Art. 17

Dans l'article 595, alinéa 1er, du même Code, le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° des décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 4°, les mesures prises à l'égard des anormaux par application de la loi du 1er juillet 1964 et les arrêts prononçant la mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement en vertu de l'article 80/1 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement;”

Art. 18

Dans l'article 596 du même Code, entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3, est inséré un alinéa, rédigé comme suit:

“L'alinéa 2 n'est pas applicable aux décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 4°, qui ont fait l'objet d'une mesure d'inaccessibilité partielle des informations relatives aux décisions judiciaires d'internement en vertu de

gegevens inzake rechterlijke beslissingen tot internering die werd genomen op grond van artikel 80/1 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, en op de arresten waarbij die maatregel werd uitgesproken.”

HOOFDSTUK 4

Slotbepaling

Art. 19

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

19 maart 2025

l'article 80/1 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement et aux arrêts prononçant cette mesure.”

CHAPITRE 4

Disposition finale

Art. 19

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

19 mars 2025

M. Khalil Aouasti (PS)
Caroline Désir (PS)
Pierre-Yves Dermagne (PS)
Lydia Mutyebele Ngoi (PS)